

Derpaa foretoges:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 164 af Lov om Konkurs m. m. af 25de Marts 1872.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 290 ff.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil blive sendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Grundafstaaelse ved Udvidelser af private Jærnbaner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 75; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Koch): Det vil være det højtærede Ting bekendt, at indtil 1889 eksisterede der ikke heller for Statsbanerne nogen Ret til at ekspropriere til Udvidelser og nødvendige Forandringer ved Banerne. Denne Mangel ved Lovgivningen kostede i sin Tid Statskassen ganske overordentlig meget og medførte overordentlig store Vanskeligheder for Administrationen, naar den vilde give Statsbanerne de Udvidelser, som den voksende Trafik efterhaanden krævede. Saa kom Loven af 12te April 1889, der gav Statsbanerne Ret til at ekspropriere til alle Udvidelser og ny Anlæg, som vare billigede ved Finansloven eller ved en Tillægsbevilling, og derved opnaaede Statsbanerne alt-

saa en Mulighed for at kunne udvikle sig, saaledes som Trafikken til enhver Tid krævede. De samme Vanskeligheder, som Statsbanerne saaledes indtil 1889 lede under paa dette Omraade, eksistere i dette Øjeblik for de private Jærnbaner. Disse vare i 1889 ikke mange i Tal, men deres Tal er jo vokset overordentligt i den senere Tid, og vil — antager jeg — fremdeles vokse i Henhold til Loven af 1894. De ere indgaaede som et naturligt og nødvendigt Led i hele Landets Trafikvæsen, og en hensigtsmæssig og tidssvarende Udvikling af dem ligger i det almenes Interesse. Men en saadan tidssvarende Udvikling vil i mangfoldige Tilfælde for de private Baner ligesom tidligere for Statsbanerne være vanskelig paa Grund af, at man ikke har nogen Ret til at komme i Besiddelse af den Grund, som dog maa erkendes at være absolut nødvendig for en hensigtsmæssig Udvidelse. Man er der henvist til den private Overenskomst, og selv om man kan opnaa en saadan, er det givet, at de paagældende Selskaber ofte have været nødsagede til at betale den Slags Grundafstaaelser meget dyrere, end de i Virkeligheden vare værd. Jeg tror derfor, man maa være den højtærede Minister taknemmelig for, at han har søgt at skaffe de private Baner en saa naturlig Adgang til Udvidelser, som dette lille Lovforslag giver. — Selvfølgelig maa der ligesom ogsaa ved Statsbanerne træffes visse Garantier mod et Misbrug af denne Ekspropriationsret. For Statsbanernes Vedkommende er denne Garanti ydet derigennem, at der maa foreligge en Bevilling enten paa Finansloven eller paa en Tillægsbevillingslov, for at et saadant Anlæg kan komme til Udførelse. Dette vil jo ikke kunne ske ved de private Baner, og man kan der ikke komme denne Garanti nærmere, end sket er her ved Lovforslaget, at der skal foreligge en Bestemmelse af Indenrigsministeriet i hvert enkelt Tilfælde, saaledes, at det er en Betingelse for overhovedet at kunne forlange en Grundafstaaelse, at den paagældende Udvidelse eller Forandring af den enkelte private Bane har fundet Indenrigsministeriets Approbation. Allerede deri har man jo en ret betryggende Garanti mod Misbrug af Ekspropriationsretten. Og den anden Garanti, — en yderligere Garanti — har Udvalget søgt — hvad jeg for Resten ikke antager ligger udenfor Lovforslagets Tanke — deri, at alle den Slags Udvidelser skulle betales af vedkommende Jærnbaneselskab selv. At Statskassen maa betale Omkost-